

van de Maatschappij daartoe niet medewerken. Door samenwerking moet mogelijk zijn een opbloeien, ook van de ideale belangen, maar niet door loslating van elkaars belangen.

Leeuwarden, 12 Februari 1919.

D. A. DE GROOT.

II.

Voor ieder, die geen vreemdeling is in Jeruzalem, zal het wel duidelijk zijn, dat de besluiten, genomen in de buitengewone algemeene vergadering, gehouden te Utrecht, niet de zoozeer verlangde rust en vrede in onze Maatschappij hebben gebracht. Kon nu maar, naar waarheid beweerd worden, dat die besluiten genomen zijn, overeenkomstig de wenschen van de groote meerderheid der leden, maar dat is m. i. in de verste verte niet het geval, n'en déplaise de verzekering van collega VAN BRUGGEN in het nummer van 8 Febr. j.l. Een toevallige meerderheid, in een lang niet voltallige vergadering, heeft onder den druk van een groep leden, die telkens met uitreden dreigden, als het niet naar hun zin dreigde te gaan, de nu gevallen besluiten genomen en wel nadat ongeveer acht maanden tevoren, een vergadering, bestaande uit voor een goed deel dezelfde afgevaardigden, soortgelijke voorstellen met overweldigende meerderheid had verworpen. Degenen, die de nu genomen besluiten als het ware hebben afgedwongen, waren zóó weinig zeker van hun zaak, dat zij een referendum niet aandurfd en een voorstel daartoe eenvoudig afstemden. Daarom juich ik het toe en acht het zeer zeker noodzakelijk, dat nogmaals pogingen worden gedaan, om de werkelijke meening van zooveel mogelijk leden onzer Maatschappij te leeren kennen en met aandrang roep ik allen collegae toe: laat nu eens lauwheid en laksheid varen en tracht u een denkbeeld te vormen, omtrent wat er op dit oogenblik in de Maatschappij omgaat, om daarna eens blijk te geven van uw goed gefundeerde meening. Dan alleen komen wij werkelijk uit het moeras. Overweegt goed of het aanzien onzer Maatschappij ermee kan gebaat zijn, als zes vakorganisatoren in het hoofdbestuur een overwegende rol gaan spelen, waardoor de keus voor de overige plaatsen toch noodzakelijkerwijze zeer moet worden beperkt. Geeft u ook eens rekenschap van de wijze, waarop door de afdeling Groningen getracht wordt stemming te maken om den hoofdbestuurder-secretaris op een fatsoenlijke wijze aan den dijk te zetten, en helpt dan, als gij tot de slotsom zijt gekomen, dat gij het met deze dingen niet eens zijt, een handje, om ze te keeren. Gij kunt dat doen door te helpen bevorderen, dat in het nieuwe hoofdbestuur mannen worden gekozen, die de Maatschappij willen leiden in den zin, als door collega BURGER is aangegeven in het nummer van 8 Februari.

Boskoop, 14 Febr. 1919.

H. VAN DER TAK.

III.

Het schijnt mij gewenscht op te komen tegen den toon, dien het stuk van prof. KOUWER in tegenstelling met de overige ingezonden stukken ademt. Laten wij toch niet vergeten, dat de specialisten (die ook al weer niet allen precies dezelfde meening toegedaan zijn) en algemeen geneeskundigen, hoogleeraren en ambtenaren allen den bloei en het aanzien van den geneeskundigen stand wenschen. Dit is het, wat ons verbindt. En nu mag een enkeling van alle groepen persoonlijke motieven van eerzuchtigen of geldelijken aard hebben, de hoofdtoon, dien ik bij allen vernomen heb, is niet het egoïsme, dat prof. KOUWER aan de specialisten verwijt. Wantrouwen in de organisatie van ziekenfondsgeneesheeren heb ik nooit bespeurd; wèl waren de specialisten zich bewust, dat hun belangen zich niet steeds dekten met die der ziekenfondshuisdokters. Het is echter zeer goed mogelijk gebleken dezen belangenstrijd op een behoorlijke wijze te voeren. Ik heb nu al langen tijd in Rotterdam kunnen waarnemen, dat op de meest aangename wijze de verschillende groepen van artsen kunnen samenwerken.

Tot voorzichtigheid tegenover de Maatschappij en het hoofdbestuur hebben wij redenen te over, zooals ook in de laatste maanden is gebleken. Toen de C. V.-voor-